

ANTONI TÀPIES

Barcelona, 1923 – Barcelona, 2012

Antoni Tàpies neix a Barcelona el 1923 en el si d'una família de la burgesia catalana, culta i amb tradició política i llibretera, que li transmet el seu amor pels llibres, la lectura i la cultura en general.

Viu els desastres de la Guerra Civil espanyola en plena adolescència, cosa que el marcarà per sempre, i després d'aquesta, encara molt jove i afectat per una malaltia pulmonar es veu obligat a passar un llarg període de repòs a un sanatori. Tàpies aprofita aquest moment per llegir, reflexionar i fer els seus primers dibuixos. Entre les seves lectures hi ha El llibre del te que l'inicia en la cultura i la filosofia orientals que l'influeixen i estaran sempre més presents en la seva obra artística. Un cop restablert inicia estudis de Dret a Barcelona, però abandona la carrera al darrer curs per dedicar-se plenament a la pintura.

Les seves primeres exploracions pictòriques, marcades encara pel Surrealisme, a la segona meitat dels anys 40 i principis dels 50, li serveixen com a base per a la investigació de la naturalesa física dels objectes i de la seva materialitat. Molt aviat, però, el seu treball es decanta per una recerca de nous paràmetres expressius on la textura té un paper primordial. Aviat apareixen obres amb relleus, fragments arrencats, laceracions, clivelles, etc. que ens remetien als horrors de la Guerra Civil i alhora entronquen amb l'art informalista i l'expressionisme abstracte americà. Més tard, la incorporació de formes de portes, finestres, del cos humà i la utilització del collage i l'assemblatge el duren a un treball personalíssim que li dóna un reconeixement internacional.

L'obra de Tàpies, avui, s'inclou en nombroses col·leccions públiques i privades com la Tate Gallery al Regne Unit, el MOMA a New York, la Galleria Nazionale d'Arte Moderna a Roma, el Musée d'Art Moderne i el Centre Georges Pompidou a Paris, el Stedelijk Museum d'Amsterdam, el Museu d'Art Contemporani de Los Angeles, entre d'altres. Ha participat a la Documenta i a la Biennale de Venècia en varies ocasions. En la darrera, el 1993, va instal·lar la seva obra Rin-Zen al Pavelló Espanyol obra amb la que va obtenir el Lleó d'Or. Ha realitzat nombroses exposicions individuals en museus internacionals, en particular amb retrospectives al Museu Guggenheim de New York (1962 i 1995), al Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris (1973), a la Nationalgalerie a Berlin (1974), al Louisiana Museum of Art, Dinamarca (1974) a la Hayward Gallery, Londres (1974), al Seibu Museum of Art de Tokyo (1976) a la Albright-Knox Art Gallery de Buffalo, que més tard va viatjar al Museum of Contemporary Art de Chicago, al Marion Koogler McNay Art Institute de San Antonio (Texas), al Des Moines Art Center (Iowa), i al Musée d'Art Moderne de Montreal, Quebec, Canadà (1977), així com al Museo Nacional Centro de Arte Reina Sofia a Madrid (1990), entre d'altres.

Antoni Tàpies ha rebut nombrosos honors i premis al llarg de la seva vida com el Premium Imperiale que li entregà el Emperador del Japó (1990). El 1992 és anomenat Membre Honorari de la Royal Academy of Arts a Londres i de la American Academy of Art and Sciences a Cambridge, Massachusetts. El 2003 el President Francès el nomena Comandant de l' Orde de la Legió d'Honor Francesa.

El 1990 s'inaugura la Fundació Antoni Tàpies amb seu a Barcelona.
Antoni Tàpies va morir el 6 de febrer de 2012 als 88 anys.